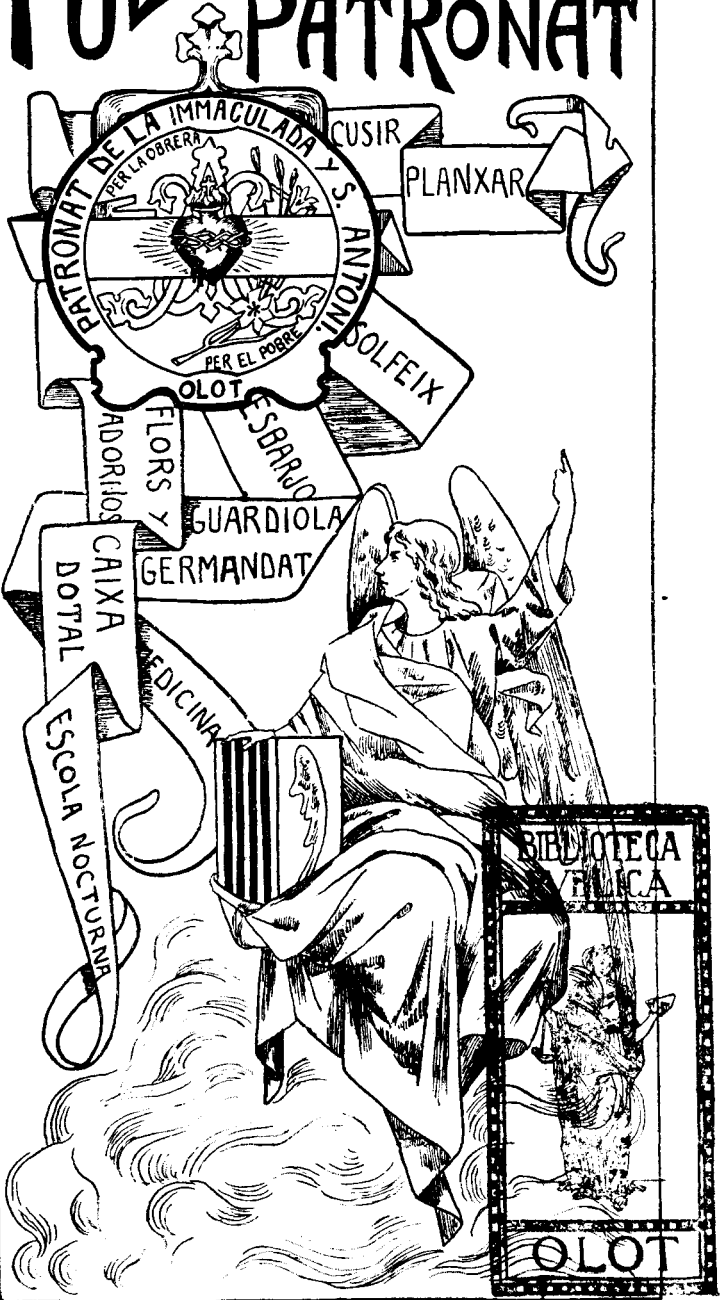

FULLA DEL PATRONAT

LLISSÓ DE MESTRE

El reso del Sant Rosari

Diuen algunes persones que avui dia el tragi de la vida moderna no deixa temps per a resar el St. Rosari. Però observareu que ben sovint qui ho diu ne troba de sobrer per tot lo que judica necessari a les seves terrenals empreses. ¡Qui sab si serà la fredor de l'ànima per les coses del esperit, lo que li fa donar semblant excusa!

Si tots els fidels cristians del mon s'adonaven de que en la oració ens ha sigut entregada per Déu la clau dels seus tresors, que tant ens fan menester per a reeixir en les nostres empreses temporals i, per damunt de tot, en la més important que és la de assegurar-nos una eternitat felix; la senzilla oració del Sant Rosari trobaria el lloc que li pertoca entre les *diaries* ocupacions del bon cristià.

Persones ben enfeïnades en grans negocis hem conegut, que resen el Rosari bo i viatjant en el tren, i honrats treballadors que 'l passen anant o venint de la feina; com el resava també en el seu cotxe, passant la visita dels malalts, aquell celebrat metge de París, el Dr. Recamière. Les histories reconten encare que el valent Sobieski el resava muntat a cavall en mig de la batalla: així com el general de Montmorency, que l'hauríeu vist dirigir les campanyes bo i esgranant els rosaris. I aquell celebrat capdill tirolès, Andreu Hoffer, qui fou màrtir de les llibertats populars sacrificat per Napoleón, en mig de les fadigues de la campanya no descuidava mai el resar el Rosari; i ningú dels seus podia excusar-se'n, perque els deia: «*Qui ha menjat amb mi, cal que resi també amb mi.*»

Molt ben encertat fóra pels pares de familia de apropiar-se aquesta màxima, disposant a casa seva que tots els que s'ajunten a una mateixa taula per a pendre l'aliment corporal, s'apleguessin també cada dia per a pendre en familia la refecció espiritual resant el Sant Rosari.

JOSEP ALBIÑANA, S. J.

PARLEM DEL PATRONAT

DIALECH

Ramona. Ab ànsia estem esperant, estimada Prudencia, lo dia de nostra festa anyal que's prepara espléndida com may l'habiam vist. Nostre respectable Sr. Director y estimadas instructoras se desviuen pera educarnos y instruirnos y pera infiltrar en la nostra ànima los sentiments més nobles y elevats; nosaltres en cambi procurém co-

respondrels a mesura de nostras forsas, recompensa ben petita per cert a tants sacrificis y afanys.

Prudencia. Varias vegadas ens has fet menció, bona amiga, d'aqueixa institució que tant honra a la catòlica ciutat d'Olot; en tas cartas m'has parlat ab tal forma que tinch vivíssims desitjos de coneixre vostre Patronat per estimarlo com vosaltres l'estimeu y escampar per tot arreu, perque servezca de poderós exemple, los consoladors resultats práctichs que, sens dupte, produheix vostra benéfica Obra. Per aixó te demano que encara que breument m'en fassis una petita ressenya.

Ramona. Prou voldria complauret, però millor que jo te ho explicarian unas fullas impresas que 't proporcionaré y que s'editan cada dos o tres mesos per ocuparse exclusivament de la marxa del Patronat. Per ellas veurás el nombre d'alumnas que assisteixen a la Missa y Esbarjo dominical; el funcionament de las Guardiolas d'estalvi, dels malalts, del paro forsós y de la Caixa dotal. T'admirarás vevent que Instrucció, Educació, Pietat, Economia, Protecció, Esbarjo, Recreació, tot ho dona el Patronat a las que acull baix son mantell y que mira com a fillas predilectas. Podrás per tot lo indicat comprobar que son completament falsas aquellas idees disolvents que esplicaven vostres companyas de fàbrica quant deyan que els richs eran enemichs nostres y que sols volian nostra sanch. En nostra Escola hi veurás distingidas instructoras fillas dels més acabalats olotins que tenen com a títol honorífich anomenarse amigas nostras, tractarnos com a germanas estimadas y ab paciència admirable ens ensenyan a coneixre las lletras, repassar la roba, planxarla y fins tenen el projecte d'ensenyarnos a cuinar per que si un altre jorn estem destinadas a esser mares de familia poguem desterrar de nostra llar la paella que tan perjudicial es al obrer. Tampoch vull parlarte per no ferho imperfectament, de las conferencias que sobre medicina casulana ens ha donat un Sr. Metje de nostra Ciutat. Are, com t'havia dit avans, a totas ens preocupa l'acte solemne de fi de curs, per que dech advertirte que aquesta festa es la que posa el sello a las immensas bondats de nostras digníssimas Autoritats, Sr. Director y Instructoras ja que además de l'instrucció y material que 'ns donan de franch, ens fan valiosos regalos al arribar lo dia en que se comproba nostra aplicació y 'l nombre de nostras assistencias.

Per cert que a mi la més inútil de totas se m'ha confiat la dolça però espinosa tasca d'adressar quatre mots a las personas que tant ens honran ab sa presencia y si no fos que la virtut de l'obediencia me dona forsas, no gosaria pas empendre treball tant superior a mos escasos coneixements.

Prudencia. Molt me plauria me diguessis que es lo que pensas dir a tant bondadosos senyors; no espero pas de tú un treball complet y acabat però si, manifestacions que com sortidas del cor als cors van dirigidas y resultan encar que no vagin adornadas ab galas de l'oratoria, més simpáticas a l'ànima assedegada de tendras emocions que las més bellas composicions literarias.

Ramona. Escolta, donchs, y veurás quant justa has estat en las tevas apreciacions y espero que ab tota sinceritat corretgirás o modificarás mon insignificant treball.

Pocas paraulas, però plenas d'agrahiment, per vosaltres digníssimas Autoritats, ja que tant dintre el municipi, com en l'exercici de vostre Sagrat Ministeri habeu demostrat sempre un ferm carinyo a nostre benvolguda Escola. Jo no se Sr. Rector com testimoniavos nostre viu regoneixement. Tampoch se, Sr. Alcalde, com explicar l'alegria que totas esperimentàrem quan reberem l'agradable nova de que l'Ajuntament de vostra digna presidencia ens donava una cantitat pera contribuir a la disminució dels nombrosos gastos de nostre Patronat; G. a D. no 'ns mancan ni la protecció ni la benedició de las personas bonas y contem, ademés, ab l'apoyo de nostras benvolgudas Autoritats. ¿Com no agrahir el desinteressat concurs, els sacrificis continuats de nostres Protectors? Vosaltres benemérits olotins que desde la fundació de nostra Escola ens habeu guiat ab vostres sabis concells y ajudat ab vostre generós desprendiment, jo vos dono en nom de mas companyas, las més expressivas gracias. Nosaltres que no coneixíam un borrall de lletra, que la major part no sabíam posar un pedás, nosaltres que sols sabíam contar las horas que mancavan pera sortir del treball per anar a correr per carrers y plassas en perjudici moltras vegadas de nostre bon nom, are en mitj del traqueteix de las máquinas, en mitj d'aquella atmósfera plena d'olis y viciada per la nostra respiració, contém las horas pero no, com avans, sinó per anar a l'Escola y rebre de vosaltres, distingidas senyoretas, l'educació y il·lustració que a mans plenas vessan sobre nostres intel·ligencias fentnos sentir ideas novas que no son pas las de l'odi contra els amos, sinó las del més pur amor envers nostres germans. Ab vostres actes, ab vostra noble conducta, il·lustradas Instructoras, ens habeu demostrat que la pau social sols pot lograse ab vostre procediment que consisteix en l'exercici de la hermosa y encisadora Caritat.

Prudencia. Trobo incomplert ton treball, bona amiga. Me sembla que hi falta una fervorosa invocació al Cor Diví, ja que a Ell dediqueu la festa a que te refereixes. Si tan útil li es a vostre Escola la protecció humana ¿com més no li será la Divina? Demánali, donchs, que derrami sobre vostre Patronat sas més ardents benediccions. Prégali ab fervor que la Sang preciosa que un jorn derramà allà en el Calvari caiga sobre vosaltres, però no com caigué sobre 'l poble Deicida sino pera purificarvos, regenerarvos y enaltirvos siguent el vostre nom escrit en el llibre de la vida junt ab las personas que tantas provas vos han donat del més pur y sant afecte. No oblidis, tampoch, d'implorar la mateixa pau per tot lo nostre poble y de suplicar al Cel ompleni de benediccions, al seu més digne representant, aquell que en el Parlament tant alt ha posat el nom de nostra Ciutat, al que sempre han considerat els olotins, particularment els obrers, com a defensor de sos drets y com a verdader pare y protector: no deixis de saludar y fer justicia a las eminentes virtuts de nostre digníssim diputat D. Pere Llosas, pera que Deu li dongui molts anys de vida, li conservi y augmenti sas energias per emplearlas en profit de sos conciutadans y en defensa de nostra sacrossanta Relligió.

Ramona. No en vá t' imposaren en la pila Bautismal lo significatiu nom de Prudencia, puig en tots els teus actes resplandeix d'una manera tant gran aquesta hermosa

virtut. Te dono gracias per los bons concells que posaré en pràctica y te demano un lloch en tas fervorosas oracions. Sí; prega per nosaltres, prega perquè nostre Patronat sigui a semblança d'aquellas rocas immensas que el mar assota sense ferhi el més petit dany ans al contrari los permet donar provas de la més gran fortalesa.

Prudencia. Encara que feble ma veu, no deixaré d'alsarla vers lo trono del Altíssim demanant pera vosaltras sa divina protecció.

¡Oh Sobirana Regina del Tura, Mare dels olotins...! Vos qui aplegau baix vostre mantell a las fillas de vostra Ciutat, que devotament vos invocan aculliu els fervorosos prechs que ab tot l'afecte de la seva ànima vos adressan aquestas humils obreras, benehiu als generosos Protectors, mireu ab maternal afecte a las estimadas instructoras pera que ja en aquesta vida gaudeixin el premi de sas bondats; feu, excelsa Senyora, que la Caritat floreixi sempre resplendent y vigorosa entre nosaltres; que l'orgull y la enveja s'allunyi del nostre esperit y que en aqueix Patronat solsament imperi lo més pur y sant amor.

HEM DIT.

EL BON EXEMPLE

Penyora d'amor y gratitut deu la nostra Ciutat al acabat propietari D. Camil Mulleras (a. c. s.) per la deixa hermosíssima ab que anualment volgué se beneficiés al pobre trevallador que altruista per el bé del próxim sacrifica el seu benestar y si convé fins la sua vida per els seus semblants, com y també excita a la emulació dels petits alumnes y aprenents pera progressar en los seus estudis o arts.

També el nostre Patronat deu agrahir en l'ànima el desprendiment del malaguanyat Senyor; no perquè directament ens afavoreixi ab interessos, sino perquè el seu bon exemple ha servit més d'una vegada d'estimulant a bonas personas pera desferse d'alguna quantitat en favor de las constants alumnas de la nostra Associació.

Fa tres anys, ens vejerem afavorits ab una quantitat de 100 ptas. pera repartir a prorrata entre las imponents a la Guardiola del Patronat; l'any passat una altre persona entregá 150 ptas. pera donar dos premis de 50 ptas. y dos de 25 ptas. a las mes pobres y constans alumnas y aquest any, precisament poch després de oidas las saldejadas frases del benemérit Protector del Patronat D. Esteve Ferrer, en l'acte de repartició dels «Premis Mulleras» se'n escollí una bona persona que desitja conservar el seu nom y posá en nostras mans un sobre clos ab la condició de que debía guardarse el seu contingut pera la compra de roba blanca entre las 10 primeras constans alumnas que prenguessin estat. ¡Quina fou la nostra sorpresa al trevar dintre 'l carpetá 10 bitllets de 50 ptas. y ab quin fervor dirigirem una pregaria ardent al cel pera 'l generós donant y pera 'l digne ministre del Altíssim causa efica de tan llosmós donatiu! Deu els ho pagui a tots y 'ls doni el cent per hù que 'ls te promés.

OLOT

L' ULTIM ROSARI

Ab los llabis moradenchs,
respiració estortorosa,
y servat son cos feixuch
per flonjos coixins de ploma,
la pobra febricitant
compta 'l temps que llarch s'
(escola,
mentres l' espós y sos fills
seguts del llit a l' espona
davant d' aquell cos marcit
de pena y tristor sanglotan.
Lo toch d' *Angelus* s' extén
desde'l cim de la parroquia;
quant la malalta obre'ls ulls
fá un suspir plé de congoixa
y 'ls diu ab melós accent
pregántloshi carinyosa,
que 'l rosari vol passar
perque prompte's pose bona.

¡Fa tant temps que no l'ha dit
que gayre be ja l' anyora!...
Sos desitjos ordres son;
y al cap d' una breu estona
ja resat l' oferiment
y salutació amorosa,
comença 'l primer misteri
de dolor, que be hi pertoca.

La pacient s' es aixerit
responent ab veu més forta.
S' aguanta ja sens coixins,
lo panteig també li amolla,
té'l respir tan fondo y suau

com si mal no tingués gota,
y fins una lleu rojor
la fá semblar més hermosa.
Los misteris van seguint
cada dena ab lo seu *gloria*,
responent tothom a chor
alçant remor deliciosa
de veus que pregan a Deu,
entre les que una se 'n nota
pausada y ab gran esforç
defallida més joyosa.

Venen després un estol
d' oracions y Pare-nostres
oferts als sants y patrons
y dels morts a la memoria.
Més la malalta res diu,
sent que li manca la força,
veu que devant de sos ulls
un núvol espés s' hi posa
la suhor cubreix son front,
fins lo llençol li fá nosa...
quan al resarse la Salve
força extranya la deixonda,
veyent una resplandor
com si vingués de la Gloria.

S' aixeca tot d' un plegat
cercant visió tant hermosa;
la vista al cel dirigeix,
les mans encreuades posa,
y clamant ab fonda veu:
¡Mare de misericordia!...
clou los ulls, somriu lleument,
y tot d' un plegat cau morta.
H. CARRERA Y MIRÓ.

LAS NOSTRAS FESTAS

LA DELS PROTECTORS

Retallém de «El Deber» del 5 de Juliol:

«El dilluns, dia de St. Pere, el «Patronat de l' Immaculada i Sant Antoni» celebrà la festa que tots els anys dedica al seu compatró Sant Antoni.

La missa de comunió que se celebrà en la iglesia dels PP. Caputxins se vegé molt concorreguda, com també el Diví Ofici en la Parroquial, en el que s' cantà per el poble la missa *De Angelis*.

A les 6 de la tarda, en el teatre del Centre Catòlic, s' hi celebrà la vetllada. Presidiren dit acte el Sr. Alcalde, el delegat del Sr. Rector, el Diputat a Corts Sr. Llosas i el tinent d' alcalde Sr. Roura.

Obert l' acte, el chor, dirigit per la Srta. Carme Rubió, cantà l' hermosa peça *El mar de la vida* del M. Marraco, la qual com també l' altre cançó *Volades* i l' *Himne Eucaristic*,

tingueren una acurada i justa interpretació que fou premiada amb nutrits aplausos, aplausos que 'l públic tributà també xardorosament a la Srta. C. Rubió i a la alumna J. Mitjà en els solos de les peces *Lliri d'Aigua* i *Vora'l bressol*.

Les alumnes M. Antón, C. Plajas, M. Vilanova i J. López recitaren diferents poesies, per qual treball se vegeren fortament aplaudides, aixís com també les alumnes P. Ruiz i R. Trayté en son diàlec *Parlém del Patronat*. (1)

La seva presidenta D.ª Marcela Gelada llegí una notable memoria sobre 'ls importants treballs que durant l' any ha realisat l' institució, memoria que dona un elevat concepte de l' important missió social del «Patronat.»

El Sr. Llosas, amb brillant paraula, felicità a les alumnes, encoratjant-les a seguir amb constancia en el «Patronat», que tant s' interessa per la seva educació i benestar moral i material.

Acte seguit se feu el repart de premis que fören més valiosos que en anys anteriors.

El Sr. Alcalde D. Eveli Barnadas clogué l' acte amb un hermós parlament de felicitació als directors del «Patronat,» manifestant l' agradable sorpresa que havia rebut amb el present acte, ja que no comptava pas ell que Olot tingués en son si a una institució tant notable com el «Patronat» i que tant de bé està fent entre la classe treballadora. Com a Alcalde i com a particular s' oferí en tot a l' obra del «Patronat,» lamentant-se que dita institució no siga més coneguda, puig no dupta de que quants coneguïn el bé social que realisa se convertirán com ell en els seus protectors més entusiastas.»

LA DE LAS ALUMNAS

Inseguint la costum establerta, en anys anteriors, l' endemà de la Mare de Deu d' Agost se reuniren, en vetllada familiar, las instructoras y alumnas del «Patronat» pera felicitar corporativament al Rnt. Director. Guarnit en el local de la Conferencia un petit escenari y plena de gom a gom la sala d' actes se representaren per varias alumnas el bonich drama castellá *Al pié de la Santa Cruz* y l' interessant monólech *La Enjogassada*, llegintse per una de las senyoretas Instructoras un vibrant discurs de felicitació y per una associada una poesia al S. Cor de Jesús. El chor del «Patronat» y el chor novell compliren son comés ab sas alegres notas y acabá l'acte ab el remerciament del Sr. Director encoratjantlas a no defallir las Instructoras, y ser agrahidas las alumnas ab las qui per ellas tants sacrificis están fent.

LA OBERTURA DEL CURS

¡Ab quinas ansias esperan las nostras associadas la arribada de la festa del Roser! Tot es enrenou en la Escola. La col·locació dels banchs y de las taulas, els cambis de secció de las alumnas mes aprofitadas, els cartipassos y dictats nous ab propósitos de conservarlos nets y ben perfilats, la promesa formal de no faltar ni un dia per mes que plogui, nevi o fassi mal temps, la asseguransa de que lograrán el primer premi, els plans d' aprofitarse de debó y, més que tot, l' afany de sapiguer quina nova secció s' obrirá pera 'l

(1) En altre part d'aquest n.º podrán assaborir aquest treball, degut a la ploma d' una de nostras mes entusiastas Protectoras.

present curs. Perque ¡aixó sí! cad' any al arribar el dia de avuy després de la Professó mentres reposan, tot brenant, es costum participarlashi que anem una mica més endavant.

Aquest any la noticia era falaguera en extrém. Las reformas a la Conferencia serian grossas. Una Mestra superior ens brindava la sua vinguda, una Professora de corte es posava a la nostra disposició y en totas las seccions instituidas, se hi notaban alenadas de renovellació ab zelosas instructoras disposadas a treballar ab gran energia. Tot aixó, l' hermos premi que portarán els Reys a la que mereixedora en sia per sa constancia y l' esperansa del nou y anónim donatiu de que parlem en altre lloch, las causá alegría. A més, desde aquest dia se fundá definitivament la novella secció del *Paro forsós* ahont ab las mateixas condicions de la Caixa dels malalts, se donará una setmanada minima de 2'50 ptas. y 5 ptas. com a máxima a las que assistint a la Conferencia quedin sense feyna, y no per la seva culpa.

APLECH DE NOTAS

Exemple moral.—¿Que fas colometa? ¡T' arrencas el plomissol que cobreix ton pit y t' esqueixas la carn! ¿Es potser que hi trobas gust en ferte mal?

—Aquest mal es pera mi un plaher; ¿no sabs perquè? Perqué so mare, y del plomissol que m' arrenco en faig lo jas ben tou y el niu calent pera mos fillets...

—Lo mateix que 'ls aucells, els noys també tenen una mare que 'ls estima. Als noys, igual qu' als aucells, sa mare els dona lo millor que té en son pit, valdament sia fent un sacrifici.

Grans mercés.—Desde aquestas planas remerciem ab ver afecte las paraulas per demés falagueras del nostre digníssim Sr. Rector-arxipreste en favor de la humil Institució, pronunciadas en l' acte del repart dels Premis Mulleras, un dels quals s'en emportá una de nostras constans alumnas.

També debem fer constar el nostre agrahiment a la Comissió de la Biblioteca Pública de nostra Ciutat per las encomiásticas frases que en la «Exposició Bibliogràfica de la Premsa Olotina» dedica a la nostra modesta FULLA.

Condol.—Altra vegada una nota trista ha d' endolar aquestas ratllas per la mort del protector D. Joseph Feixas. Supliquém per la sua ànima una pregaria com la ha feta el «Patronat» oferintli el Sant Sacrifici. (A. C. S.)

FLORETA DE TARDOR

Ja que sou, oh Verge puríssima, una rosa blanca y de vermell encés, blanca de virginitat y vermella de gran amor, enfortiu, Senyora, nostras ànimas ab l' olor suau de vostras fullas y ab ell esvaïm de nosaltres la fetor dels vicis, y en ia preuada fragancia de las virtuts viscam sempre.

AB LLICENCIA ECLESIASTICA.

Olot:—Imprempta de Ramón Bonet.—1914